

PAŃSTWOWY FUNDUSZ REHABILITACJI OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH

al. Jana Pawła II 13, 00-828 Warszawa

tel. centr.: 22 505 55 00

Certyfikat PN-EN ISO 9001:2009

www.pfron.org.pl

DW.050.10.2017.RCZ
D4.151.2017

Warszawa, dnia 12.06.2017

Decyzja w sprawie interpretacji

art. 22 ust. 2 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób
niepełnosprawnych

Na podstawie art. 10 i 10a ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829 z późn.zm.) Prezes Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (zwanego dalej PFRON lub Fundusz) stwierdza, że stanowisko Spółki z o.o. z siedzibą we zwanej dalej Wnioskodawcą) zaprezentowane we wniosku z dnia 24 kwietnia 2017 r. oraz jego uzupełnieniu dnia 10 maja 2017 r. i dnia 22 maja 2017r. o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 2046 z późn.zm.) zwanej dalej ustawą o rehabilitacji - jest prawidłowe.

Uzasadnienie:

Pismem z dnia 24 kwietnia 2017 r. oraz jego uzupełnieniem z dnia 10 maja 2017 r. i dnia 22 maja 2017r., Wnioskodawca skierował do Prezesa Zarządu PFRON wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów art. 22 ust. 2 ustawy o rehabilitacji.

Wniosek swój Wnioskodawca skierował na podstawie art. 10 i 10a ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej *przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.*

W przedmiotowym wniosku Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny:

Spółka posiada status zakładu pracy chronionej. Dodatkowo spełnia wymogi z art. 22 ust 1 ustawy o rehabilitacji, przez co jest podmiotem uprawnionym do wystawiania informacji o kwocie obniżenia wpłat. Celem uzyskania dodatkowych źródeł finansowania zamierza zawrzeć umowę factoringu niepełnego (factoring z regresem) z instytucją finansową (bankiem) zwaną dalej „faktorem”. Na mocy tej umowy faktor dokonywać będzie wykupu należności (wierzytelności wynikających wystawionych przez faktur VAT) bez przejęcia ryzyka niewypłacalności kontrahentów

Wykup należności polegać będzie na przedstawieniu faktorowi przez faktur do wykupu – przez co nastąpi wypłata zaliczki przed terminem wymagalności faktur. Umowa factoringowa przewiduje objęcie należności cesją globalną, która dotyczyć będzie kontrahentów zgłoszonych i zaakceptowanych przez faktora do umowy factoringowej i skutecznym poinformowaniu o fakcie cesji. Tym samym faktor stanie się wierzycielem kontrahentów Spółki w zakresie zapłaty wynagrodzenia za świadczone przez usługi. Kontrahenci będą zobowiązani wpłacać należności wynikające z faktur VAT – bezpośrednio na rachunek faktora wskazany na fakturach wystawionych przez a nie na rachunek wystawcy, gdyż z chwilą objęcia należności cesją globalną – przestanie być wierzycielem swoich kontrahentów co do wynagrodzenia. Z chwilą akceptacji przez faktora przedstawionych przez faktur VAT- faktor wpłaci zaliczkę w wysokości 90 % wartości należności wynikających z przedstawionych do wykupu faktur, a następnie po uregulowaniu przez kontrahenta należności wynikającej z otrzymanej faktury VAT – zapłaci pozostałe 10 % wartości należności wystawionych i przedstawionych do wykupu faktur VAT. Faktor w ramach obsługi umowy

umożliwi Wnioskodawcy generowanie raportów dokumentujących terminowość spłat kontrahentów na platformie factoringowej.

Zadaniem Wnioskodawcy ustawa o rehabilitacji nie reguluje jasno i wprost kwestii zapłaty przez odbiorcę należności za wykonaną usługę przez podmiot uprawniony do oferowania ulgi we wpłatach na PFRON. Ustawa nie wskazuje również wprost, że płatność ma nastąpić bezpośrednio na rachunek bankowy sprzedawcy – istotnym jest tylko by zakup usługi był udokumentowany fakturą, a uregulowanie należności za zakup usługi następował w terminie określonym na fakturze, z tym że w przypadku płatności dokonywanych za pośrednictwem banku za datę uregulowania należności uważa się datę obciążenia rachunku bankowego nabywcy na podstawie polecenia przelewu. Tym samym z literalnego brzmienia przepisów ustawy o rehabilitacji nie wynika, że odbiorca usługi ma dokonywać płatności bezpośrednio na rachunek sprzedawcy usługi, a jedynie, że płatność ma nastąpić w terminie określonym na fakturze. Mając na uwadze powyższe, w ocenie Wnioskodawcy dopuszczalne jest wystawienie przez Spółkę informacji o kwocie obniżenia we wpłatach na PFRON swoim kontrahentom, którzy w ramach umowy factoringu będą dokonywać zapłaty wynagrodzenia za świadczone przez [] usługi na konto faktora, a nie bezpośrednio na konto []

Warunkiem jednak wystawienia przez [] informacji o kwocie obniżenia we wpłatach na PFRON będzie dokonanie przez kontrahenta pełnej wpłaty należności wynikającej z faktury VAT, w terminie określonym na fakturze.

W związku z powyższym zwrócono się z wnioskiem o rozstrzygnięcie następującej kwestii:

czy w świetle ustawy o rehabilitacji, w tym w szczególności przepisu art. 22 ustawy o rehabilitacji dopuszczalne jest wystawienie przez Wnioskodawcę informacji o kwocie obniżenia we wpłatach na PFRON swoim kontrahentom pomimo, że płatności za usługi realizowane przez Wnioskodawcę dokonywane są na konto faktora?

Na tle przedstawionego stanu faktycznego, stwierdzam co następuje:

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę

daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.

Zgodnie z art. 22 ustawy o rehabilitacji, wpłaty na Fundusz, o których mowa w art.21, ulegają obniżeniu z tytułu zakupu produkcji lub usługi, z wyłączeniem handlu, odpowiednio wytworzonej lub świadczonej przez pracodawcę posiadającego określoną strukturę zatrudnienia ogółem i osób niepełnosprawnych – zwanego sprzedającym.

Ustawa o rehabilitacji, w art. 22 ust.2, wprost wskazuje jakie warunki muszą być spełnione łącznie, aby doszło do obniżenia wpłaty na PFRON.

Jednym z tych warunków jest udokumentowanie zakupu fakturą. Ogólnie sam zakup produkcji lub usługi może być potwierdzony dowolnym dokumentem: umową, rachunkiem, fakturą, oświadczeniem stron. Jednak dla celów obniżenia wpłat na PFRON możliwe jest potwierdzenie zakupu wyłącznie fakturą.

Kolejnym warunkiem jest uregulowanie należności za zakup produkcji lub usługi w terminie określonym na fakturze, z tym, że w przypadku płatności dokonywanych za pośrednictwem banku za datę uregulowania należności uważa się datę obciążenia rachunku bankowego nabywcy na podstawie polecenia przelewu. Nie oznacza to jednak, że jest to jedyna dopuszczalna forma płatności umożliwiająca nabycie prawa do ulgi. Skoro w tych przepisach użyto sformułowania „w przypadku”, to oznacza, że regulacja ma charakter przykładowy, dotyczący tylko jednego z wielu możliwych sposobów dokonania płatności. Pracodawca może dokonać płatności np. gotówką, czekiem, wekslem czy w drodze dwu- lub wielostronnej kompensaty albo w inny dowolny sposób. Należy jednak pamiętać, że zapłata (bez względu na jej formę) musi być dokonana w całości w terminie określonym na fakturze. Istotne przy doborze formy płatności jest więc to, by możliwe było ustalenie, że wierzytelność sprzedawcy spełniającego warunki określone w art. 22 ust. 1 ustawy o rehabilitacji została dokonana w pełnej wysokości i w terminie widniejącym na fakturze. Niespełnienie któregoś z tych warunków powoduje brak możliwości nabycia prawa do obniżenia. Natomiast samo nabycie prawa do obniżenia następuje z dniem otrzymania przez nabywcę informacji o kwocie obniżenia wpłat na PFRON.

Stosownie do art. 509 § 1 Kodeksu cywilnego, wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W nauce prawa oraz orzecznictwie nie ma wątpliwości co do tego, że przedmiotem przelewu mogą być zarówno wierzytelności

istniejące, jak i przyszłe. Co do tych ostatnich podkreśla się ich niejednorodny charakter, wskazując, że należą do nich wierzytelności z czynności prawnych dokonanych pod warunkiem zawieszającym lub z zastrzeżeniem terminu, wierzytelności, u których podłoża leży częściowo tylko zrealizowany stan faktyczny uzasadniający jej powstanie oraz wierzytelności, których powstanie jest w całości kwestią przyszłości (nadzieja na powstanie wierzytelności). Podkreśla się także, że wierzytelność wskazana w umowie przelewu wierzytelności przyszłej, zostaje przeniesiona na cesjonariusza dopiero z chwilą jej powstania, zatem skutek rozporządzający nie następuje w chwili zawarcia umowy cesji (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 sierpnia 2003 r., V CK 169/02, z dnia 9 sierpnia 2005 r., IV CK 157/05 i z dnia 26 września 2002 r., III CKN 346/01).

Należy wskazać, że celem i skutkiem cesji jest przejście wierzytelności na nabywcę i utrata jej przez cedenta – zbywcę. Przelew powoduje więc, że cedent przestaje być wierzycielem, a staje się nim cesjonariusz. Dotychczasowy wierzyciel zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązanego, jaki go wiązał z dłużnikiem. Cesjonariusz nabywa wierzytelność w takim zakresie i stanie, w jakim znajdowała się ona w chwili dokonania przelewu. Zmienia się tylko osoba wierzyciela, czyli osoby uprawnionej do zadania spełnienia świadczenia. Innymi słowy, stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, natomiast zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 września 2001r., I CKN 379/00). W literaturze przedmiotu podkreśla się, że przelew wierzytelności nie powoduje zmiany zobowiązania i nie może pogorszyć sytuacji dłużnika. Dłużnik dalej ma obowiązek świadczenia tylko tego, do czego był zobowiązany w stosunku do zbywcy (H. Ciepła (w:) *Komentarz do kodeksu cywilnego*, s. 587; B. Łubkowski (w:) *Kodeks cywilny – komentarz*, s. 1220).

Ponadto z treści art. 512 Kodeksu cywilnego wynika, że dopóki zbywca nie zawiadomił dłużnika o przelewie, spełnienie świadczenia do rąk poprzedniego wierzyciela ma skutek względem nabywcy, chyba, że w chwili spełnienia świadczenia dłużnik wiedział o przelewie (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2014 r., sygn. akt III CZP 110/13). A contrario – od momentu zawiadomienia dłużnika o zmianie wierzyciela powstaje obowiązek spełnienia świadczenia do rąk podmiotu wskazanego przez dotychczasowego wierzyciela.

Należy więc uznać, że stosunek prawny łączący strony umowy factoringu oraz ich wzajemne rozliczenia stanowią realizację zasady swobody umów. Wywiązanie się ze zobowiązania przez kupującego poprzez terminowe uregulowanie płatności na rzecz podmiotu wskazanego

przez sprzedającego, jest dopuszczalnym prawnie sposobem regulowania płatności uprawniającym do wystawienia informacji o kwocie obniżenia.

Należy jednak zwrócić uwagę na to, że obowiązki sprzedającego określone w art. 22 i 22b ustawy o rehabilitacji nie przechodzą na faktora. Tylko sprzedający jest uprawniony do wystawienia informacji o kwocie obniżenia wpłat w przypadku uregulowania należności za zakup usługi lub produkcji w wysokości i terminie wynikającym z faktury.

Mając powyższe na uwadze, stanowisko _____ z siedzibą _____ we _____ wyrażone w piśmie z dnia 24 kwietnia 2017 r. oraz jego uzupełnieniu w dniu 10 maja 2017 r. i dniu 22 maja 2017r., w sprawie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów art. 22 ust. 2 ustawy o rehabilitacji – **jest prawidłowe**.
W związku z powyższym, postanowiono jak w sentencji.

Pouczenie:

Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie, za pośrednictwem Prezesa Zarządu PFRON odwołanie do Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do jego wniesienia. Z dniem doręczenia Prezesowi Zarządu PFRON oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z upoważnienia Prezesa Zarządu
Państwowego Funduszu Rehabilitacji
Osób Niepełnosprawnych
Dyrektor Departamentu ds. Wpłat

Edyta Domkańska